DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 11 oktober 2007 *

I mål C-443/06,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) genom beslut av den 28 september 2006, som inkom till domstolen den 27 oktober 2006, i målet

Erika Waltraud Ilse Hollmann

mot

Fazenda Pública,

ytterligare deltagare i rättegången:

Ministério Público,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna G. Arestis (referent), R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský och T. von Danwitz,

* Rättegångsspråk: portugisiska.

generaladvokat: P. Mengozzi,
justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 28 juni 2007,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Erika Waltraud Ilse Hollmann, genom M.A. Torres, advogado,

— Portugals regering, genom L.I. Fernandes, Â.S. Neves och J.M. Leitão, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom R. Lyal och M. Afonso, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 12 EG, 18 EG, 39 EG, 43 EG och 56 EG.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Erika Waltraud Ilse Hollmann och de portugisiska skattemyndigheterna avseende hennes inkomsttaxeringsbeslut för år 2003.

Tillämpliga bestämmelser

3 I artikel 10 i lagen om inkomstskatt för fysiska personer (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares), som antogs genom lagdekret nr 442/88 av den 30 november 1988, i dess lydelse enligt lagdekret nr 198/2001 av den 3 juli 2001 (*Diário da República* I, serie A, nr 152, av den 3 juli 2001), (nedan kallad CIRS), föreskrivs följande:

"1. Med kapitalvinst avses vinster som inte är att betrakta som inkomst av näringsverksamhet, tjänst, kapital eller fast egendom, och som härrör från

a) vederlagsbetingad överlåtelse av sakrätt i fast egendom och överföring av all slags egendom i den personliga förmögenheten till entreprenörs- eller yrkesverksamhet som egendomsinnehavaren bedriver enskilt,

...

4. Vinst som omfattas av IRS [inkomstskatt för fysiska personer] består av

a) skillnaden mellan avyttringsvärdet och förvärvsvärdet, i förekommande fall efter avdrag för den del som betecknas som inkomst av kapital, i de fall som anges i punkt 1 a–c,

..."

4 Enligt artikel 13.1 CIRS är fysiska personer som har sitt hemvist inom portugisiskt territorium samt de som, även om de inte har hemvist där, uppbär inkomst inom detta territorium skattskyldiga till inkomstskatt.

5 I artikel 15.1 och 15.2 CIRS föreskrivs att personer som har hemvist inom portugisiskt territorium beskattas för hela sin inkomst, även den som uppburits i utlandet, medan personer som inte har hemvist inom territoriet endast beskattas för den inkomst som de uppbär inom nämnda territorium.

6 Av bestämmelserna i artikel 18 CIRS framgår att med inkomst som uppburits inom portugisiskt territorium avses inkomst av fast egendom som är belägen inom detta territorium, inklusive kapitalvinst på överlåtelse av sådan egendom.

7 Artikel 43.1 och 43.2 CIRS, i dess lydelse efter ändringen genom lag nr 109 B av den 27 december 2001 (*Diário da República* I, serie B, nr 298, av den 27 december 2001) innehåller följande bestämmelse:

"1. Beloppet av den intäkt som klassificeras som kapitalvinst motsvarar skillnaden mellan de kapitalvinster och kapitalförluster som realiserats under samma år och som fastställts i enlighet med bestämmelserna nedan.

2. Den i föregående punkt åsyftade mellanskillnaden avseende de i artikel 10.1 a, c, och d föreskrivna överlåtelserna som gjorts av personer med hemvist i landet, beaktas endast upp till 50 procent av beloppet, oavsett om nämnda mellanskillnad är positiv eller negativ."

8 När det gäller personer med hemvist i landet beräknas den skattepliktiga inkomsten genom en sammanläggning av de olika slagen av inkomst som uppburits varje år, varpå inkomsten beskattas enligt en progressiv skatteskala.

9 För personer som inte har hemvist i landet föreskrivs i artikel 72.1 CIRS en särskild proportionell skattesats på 25 procent, som tillämpas på hela resultatet avseende kapitalvinst på fast egendom.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 Erika Waltraud Ilse Hollmann är sedan tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen bosatt i Tyskland.

11 År 1998 ärvde Erika Waltraud Ilse Hollmann en fast egendom belägen i Portugal till följd av att hennes make avlidit. Hon ålades att betala arvs- och gåvoskatt på tillgångens värde.

12 År 2003 sålde Erika Waltraud Ilse Hollmann den ifrågavarande fasta egendomen och realiserade därvid en kapitalvinst på 619 757,46 euro, vilket utgjorde skillnaden mellan försäljningsbeloppet och det värde på egendomen som påförts arvs- och gåvoskatt.

13 I beslutet om inkomsttaxering för år 2003 beaktade den behöriga portugisiska skattemyndigheten hela den av Erika Waltraud Ilse Hollmann realiserade kapitalvinsten vid fastställandet av hennes beskattningsbara inkomst, varpå den lade till hennes övriga skattepliktiga inkomster i Portugal.

14 Enligt skattemyndigheten kunde klaganden i målet vid den nationella domstolen inte åberopa bestämmelser i artikel 43.2 CIRS som var till hennes fördel, eftersom hon hade sitt hemvist i en annan medlemsstat i Europeiska unionen än Portugal.

15 Erika Waltraud Ilse Hollmann överklagade nämnda taxeringsbeslut till Tribunal administrativo e fiscal i Loulé, som i dom ogillade hennes talan, varpå hon överklagade denna dom.

16 Supremo Tribunal Administrativo har mot denna bakgrund beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Strider artikel 43.2 [CIRS] enligt vilken kapitalvinster som realiseras av personer med hemvist i Portugal endast skall tas upp till beskattning till 50 procent, medan motsvarande begränsning saknas vid beskattning av kapitalvinster som realiseras av personer med hemvist i andra medlemsstater i Europeiska unionen, mot artiklarna 12 EG, 18 EG, 39 EG, 43 EG och 56 EG?"

Tolkningsfrågan

Huruvida målet kan tas upp till sakprövning

17 Den portugisiska regeringen och kommissionen har ställt sig tveksamma till om tolkningsfrågan med hänsyn till hur den har formulerats av den hänskjutande domstolen kan tas upp till sakprövning.

18 Enligt fast rättspraxis ankommer det visserligen inte på domstolen att i ett förfarande i enlighet med artikel 234 EG uttala sig om nationella bestämmelsers förenlighet med gemenskapsrätten, utan det är de nationella domstolarna som har att tolka de nationella bestämmelserna. Domstolen är dock behörig att tillhandahålla de nationella domstolarna alla sådana uppgifter om gemenskapsrättens tolkning som gör det möjligt för dem att pröva huruvida de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapslagstiftningen (se dom av den 6 mars 2007 i de förenade målen C-338/04, C-359/04 och C-360/04, Placanica m.fl., REG 2007, s. I-1891, punkt 37, och av den 19 april 2007 i mål C-295/05, Asociación Nacional de Empresas Forestales, REG 2007, s. I-2999, punkt 29, liksom där angiven rättspraxis).

19 Det följer även av fast rättspraxis att det – inom ramen för det samarbete mellan domstolen och de nationella domstolarna som har inrättats genom artikel 234 EG – uteslutande ankommer på den nationella domstol vid vilken tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet att, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet som är anhängigt vid den domstolen, bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. Domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts av de nationella domstolarna avser tolkningen av en gemenskapsrättslig bestämmelse (se, bland annat, domen i det ovannämnda målet Asociación Nacional de Empresas Forestales, punkt 30, och dom av den 17 april 2007 i mål C-470/03, AGM-COS.MET, REG 2007, s. I-2749, punkt 44).

20 I förevarande mål föranleder formuleringen av den ställda frågan domstolen att uttala sig om huruvida en sådan bestämmelse i inhemsk rätt som artikel 43.2 CIRS är förenlig med gemenskapsrätten.

21 Även om domstolen inte får besvara frågan sådan den formulerats av den hänskjutande domstolen, finns det inget som hindrar den från att ge ett användbart

svar till denna domstol, genom att tillhandahålla de gemenskapsrättsliga tolkningsdata som kan ge den hänskjutande domstolen möjlighet att själv avgöra om de ifrågavarande skattebestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten.

22 Den hänskjutande domstolen skall följaktligen med sin fråga anses ha begärt att domstolen skall klargöra huruvida artiklarna 12 EG, 18 EG, 39 EG, 43 EG och 56 EG skall tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken kapitalvinst på en överlåtelse av en fast egendom belägen i en medlemsstat påförs en skatt som, när överlåtelsen genomförs av en person som har sitt hemvist i en annan medlemsstat, är högre än den skatt som vid samma slags transaktion skulle ha påförts kapitalvinst som realiserats av en person med hemvist i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

Tillämpliga principer och friheter

23 Den hänskjutande domstolen har i sin fråga hänvisat till artiklarna 12 EG, 18 EG, 39 EG, 43 EG och 56 EG.

24 Frågan är alltså huruvida en skattskyldig person som inte har hemvist i landet, och som befinner sig i en sådan situation som den som Erika Waltraud Ilse Hollmann befinner sig i, kan åberopa dessa bestämmelser.

25 Vad beträffar artiklarna 39 EG och 43 EG framgår det av beslutet om hänskjutande att Erika Waltraud Ilse Hollmann sålde sin i Portugal belägna fasta egendom, som resulterade i den i målet vid den nationella domstolen omtvistade beskattningen, varken i syfte att inneha anställning inom gemenskapens territorium eller i syfte att etablera sig i en annan medlemsstat än Tyskland för att bedriva ekonomisk verksamhet.

26 När det gäller artikel 18 EG finns det ingen omständighet i beslutet som kan leda till slutsatsen att klaganden i målet vid den nationella domstolen har sålt sin fasta egendom i syfte att utöva den rättighet som hon har enligt denna bestämmelse.

27 Mot bakgrund av de faktiska omständigheter som den hänskjutande domstolen har beskrivit kan följaktligen Erika Waltraud Ilse Hollmann inte åberopa artiklarna 18 EG, 39 EG eller 43 EG i förevarande mål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 oktober 2006 i mål C-345/05, kommissionen mot Portugal, REG 2006, s. I-10633, punkt 15 och där angiven rättspraxis).

28 Av rättspraxis följer att artikel 12 EG kan tillämpas självständigt bara i sådana situationer som omfattas av gemenskapsrätten men för vilka det inte finns några särskilda regler om icke-diskriminering i EG-fördraget (se, bland annat, dom av den 8 mars 2001 i de förenade målen C-397/98 och C-410/98, Metallgesellschaft, REG 2001, s. I-1727, punkt 38, och av den 26 juni 2003 i mål C-422/01, Skandia och Ramstedt, REG 2003, s. I-6817, punkt 61).

29 I fördraget föreskrivs dock bland annat i artikel 56 EG en särskild bestämmelse om icke-diskriminering på det område som omfattas av fri rörlighet för kapital (dom av den 10 januari 2006 i mål C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze, REG 2006, s. I-289, punkt 99).

30 Med hänsyn till ovan anförda överväganden måste det alltså avgöras om en sådan skattskyldig person som Erika Waltraud Ilse Hollmann kan åberopa bestämmelserna i artikel 56 EG.

31 Det framgår i detta avseende av rättspraxis att en transaktion som rör avyttringen av en investering i fast egendom liknande den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen utgör en kapitalrörelse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 mars 1999 i mål C-222/97, Trummer och Mayer, REG 1999, s. I-1661, punkt 24).

32 En sådan transaktion omfattas följaktligen av tillämpningsområdet för artikel 56 EG och det är alltså i detta avseende som den hänskjutande domstolens fråga skall prövas.

Den fria rörligheten för kapital

33 Domstolen erinrar inledningsvis om att även om frågor om direkta skatter tillhör medlemsstaternas behörighet skall dessa enligt fast rättspraxis inte desto mindre iaktta gemenskapsrätten när de utövar sin behörighet (se, bland annat, dom av den 7 september 2004 i mål C-319/02, Manninen, REG 2004, s. I-7477, punkt 19, av den 14 september 2006 i mål C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer, REG 2006, s. I-8203, punkt 15, och av den 24 maj 2007 i mål C-157/05, Holböck, REG 2007, s. I-4051, punkt 21).

34 Vidare innehåller artikel 56 EG ett förbud mot alla slags restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna, med förbehåll för de rättfärdigandegrunder som anges i artikel 58 EG.

35 Domstolen påpekar i detta hänseende att det i bestämmelserna i CIRS föreskrivs att kapitalvinst som realiseras vid vederlagsbetingade överlåtelser av fast egendom belägen i Portugal skall beskattas olika beroende på om den som är skattskyldig för överlåtelsen har hemvist i Portugal eller ej.

36 Enligt artikel 43.2 CIRS skall den kapitalvinst som personer med hemvist i landet har realiserat vid överlåtelse av fast egendom belägen i Portugal beaktas med upp till endast 50 procent av detta belopp. För personer som saknar hemvist i landet gäller enligt CIRS däremot att hela den kapitalvinst som realiserats vid överlåtelse av nämnda egendom beskattas.

37 Av detta följer enligt de relevanta bestämmelserna i CIRS att beskattningsunderlaget för realiserad kapitalvinst inte är detsamma för personer som har, respektive inte har, hemvist i landet. En försäljning av en fast egendom belägen i Portugal som genererar en kapitalvinst leder alltså till en hårdare beskattning för en person som saknar hemvist i landet än för den person som har hemvist där, och förstnämnda person befinner sig därmed i en sämre situation än sistnämnda person.

38 Medan en person som saknar hemvist i landet beskattas efter en skattesats på 25 procent på ett underlag bestående av hela den realiserade kapitalvinsten, innebär nämligen det faktum att endast halva den kapitalvinst som en person med hemvist i landet har realiserat beskattas, att denne systematiskt beskattas lindrigare för nämnda vinst oavsett vilken skattesats som tillämpas på dennes samtliga inkomster. Enligt de yttranden som den portugisiska regeringen har gett in beskattas nämligen inkomsten för personer med hemvist i landet progressivt med en högsta skattesats på 42 procent.

39 En nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen leder alltså till att överföringar av kapital blir mindre attraktiva för personer som inte har hemvist i landet, och den avhåller dem från att investera i fast egendom i Portugal och därmed även från att företa transaktioner i anslutning till sådana investeringar, såsom försäljningar av fast egendom.

40 Domstolen konstaterar under dessa förhållanden att bestämmelsen om att beskattningsunderlaget på 50 procent för kapitalvinster endast skall gälla för skattskyldiga personer som har hemvist i Portugal, men inte för skattskyldiga personer som saknar hemvist i det landet, utgör en restriktion för kapitalrörelser som är förbjuden enligt artikel 56 EG.

41 Det måste dock prövas om denna restriktion kan rättfärdigas av de skäl som anges i artikel 58.1 EG.

42 Av denna bestämmelse jämförd med punkt 3 i samma artikel framgår att medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning får föreskriva en skillnad i behandlingen av personer som har hemvist i landet och sådana personer som inte har hemvist i landet, så länge denna åtskillnad inte utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital.

43 Som redan konstaterats i punkterna 36–38 i förevarande dom innebär artikel 43.2 CIRS i allt väsentligt en skattemässig särbehandling av personer som har hemvist i landet i förhållande till dem som inte har det, genom att det däri föreskrivs olika beskattningsunderlag för kapitalvinster som realiserats vid överlåtelsen av en fast egendom belägen i Portugal.

44 Man måste emellertid skilja särbehandling som är tillåten enligt artikel 58.1 a EG, från sådan godtycklig diskriminering som är förbjuden enligt punkt 3 i samma artikel.

45 Av rättspraxis framgår att en sådan nationell skattelagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen kan anses vara förenlig med fördragets

bestämmelser om fri rörlighet för kapital, förutsatt att skillnaden i behandling avser situationer som inte är objektivt jämförbara eller om skillnaden motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset (se domen i det ovannämnda målet Manninen, punkterna 28 och 29, samt dom av den 8 september 2005 i mål C-512/03, Blanckaert, REG 2005, s. I-7685, punkt 42, och av den 19 januari 2006 i mål C-265/04, REG 2006, s. I-923, punkt 38).

46 I föregående punkt citerade rättspraxis fordrar för det första en undersökning av huruvida den skillnad i inkomstskatt som bestäms av om kapitalvinsten från en överlåtelse av fast egendom belägen i Portugal realiseras av personer med hemvist i landet eller ej avser situationer som inte är objektivt jämförbara med varandra.

47 Den portugisiska regeringen har i detta avseende hävdat att det föreligger en skillnad mellan situationerna för de båda kategorierna av skattskyldiga personer som helt och hållet rättfärdigar denna skillnad i behandling. Begränsningen av beskattningsunderlaget till 50 procent kan bara gälla för personer med hemvist i landet, eftersom dessa beskattas efter en progressiv skatteskala för hela sin inkomst. Personer som inte har hemvist i landet beskattas däremot enbart för den inkomst som de uppbär inom det portugisiska territoriet. Avsikten med ett sådant system som det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen är med andra ord att inte bestraffa personer med hemvist i landet vilka, till skillnad från personer som saknar hemvist i landet, har att erlägga skatt efter en progressiv skatteskala.

48 Nämnda regering anser dessutom att den skillnad i skattemässig behandling som följer av att ett annat beskattningsunderlag tillämpas för personer som saknar hemvist i landet, måste bedömas tillsammans med det allmänna inkomstskattesystem som tillämpas för personer som har hemvist i landet och personer som saknar sådant hemvist i landet.

49 Med detta argument anser den portugisiska regeringen att stadgandet om ett annat beskattningsunderlag för personer som saknar hemvist i landet, när de realiserar

kapitalvinster, kan rättfärdigas med hänvisning till systemet för inkomstbeskattningen, och i synnerhet med beaktande av de olika skattesatser som tillämpas för personer med hemvist i landet respektive personer som inte har något hemvist i landet. För de förstnämnda utgörs nämligen den skattepliktiga inkomsten av den sammanlagda inkomsten från olika inkomstslag, däribland alltså även de kapitalvinster som uppbärs varje år, vilken beskattas enligt en progressiv skatteskala medan en särskild proportionell skattesats gäller enligt CIRS för personer som saknar hemvist i landet.

50 Domstolen påpekar att när det gäller målet vid den nationella domstolen avser för det första beskattningen av kapitalvinst hänförlig till en överlåtelse av fast egendom endast ett enda inkomstslag för de skattskyldiga, oavsett om dessa har hemvist i landet eller ej. För det andra avser beskattningen båda kategorierna av skattskyldiga personer. För det tredje är alltid Republiken Portugal källstat för den skattepliktiga inkomsten.

51 Domstolen preciserar i detta avseende i likhet med vad som framgår av punkt 38 i förevarande dom, att beaktandet av halva underlaget av kapitalvinster som en person med hemvist i landet har realiserat, tillsammans med det faktum att beskattningen av dennes inkomst sker efter en progressiv skatteskala med en högsta skattesats på 42 procent, leder till en hårdare beskattning för en person som saknar hemvist i landet när de beskattningsmässiga förhållandena är desamma.

52 Vad den portugisiska regeringen har hävdat i förevarande mål kan under dessa förhållanden inte godtas.

53 Av det ovanstående framgår att det objektivt sett inte föreligger någon skillnad mellan situationerna som kan rättfärdiga en ojämlik skattemässig behandling när det gäller beskattningen av kapitalvinster av de båda kategorierna av skattskyldiga personer. En situation som den i vilken Erika Waltraud Ilse Hollmann befinner sig är följaktligen jämförbar med situationen för en person med hemvist i landet.

54 Härav följer att genom en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen särbehandlas personer som inte har hemvist i landet i skattehänseende, eftersom lagstiftningen tillåter att de beskattas hårdare och alltså får erlägga en högre skatt än vad som är fallet för personer som har hemvist i landet och som befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med situationen för förstnämnda personer.

55 Vad i andra hand beträffar de rättfärdigandegrunder som avser tvingande hänsyn till allmänintresset har den portugisiska regeringen åberopat behovet av att upprätthålla det nationella skattesystemets inre sammanhang.

56 Av rättspraxis framgår att behovet av att upprätthålla det inre sammanhanget i ett skattesystem kan rättfärdiga en restriktion för utövandet av de grundläggande friheter som säkerställs i fördraget. För att ett argument som grundas på ett sådant rättfärdigande skall kunna godtas krävs dock att det visas att det finns ett direkt samband mellan den berörda skattefördelen och den kompensation för denna fördel som består i ett visst skatteuttag (dom av den 23 februari 2006 i mål C-471/04, Keller Holding, REG 2006, s. I-2107, punkt 40, av den 29 mars 2007 i mål C-347/04, Rewe Zentralfinanz, REG 2007, s. I-2647, punkt 62 och där angiven rättspraxis).

57 Den portugisiska regeringen har i förevarande fall hävdat att ändamålet med skattesystemet och logiken i detsamma måste beaktas vid realisationen av kapitalvinst som hänför sig till en överlåtelse av en fast egendom. Ändamålet med det ifrågavarande skattesystemet är i det avseendet att personer som har hemvist i landet inte skall bestraffas vid beskattningen av kapitalvinster på grund av att en progressiv skatteskala tillämpas för dem. I huvudsak gäller att det finns ett direkt samband för personer med hemvist i landet mellan den skattefördel som blir följden av att ett beskattningsunderlag som reducerats till hälften tillämpas vid beskattningen av kapitalvinster och den progressiva skattesats som tillämpas på hela deras inkomst.

58 Som framgår av punkt 38 i förevarande dom överskrider dock den skattefördel som personer med hemvist i landet beviljas under alla förhållanden nackdelen av att en progressiv skattesats tillämpas vid beskattningen av deras inkomst.

59 Det kan alltså inte finnas något direkt samband mellan nämnda fördel och kompensationen för denna i form av ett visst skatteuttag.

60 Den restriktion som följer av den skattelagstiftning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen kan alltså inte rättfärdigas av behovet att upprätthålla skattesystemets inre sammanhang.

61 Med hänsyn till ovan redovisade överväganden skall den fråga som ställts besvaras med att artikel 56 EG skall tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken kapitalvinst på en överlåtelse av en fast egendom belägen i en medlemsstat, i förevarande fall Portugal, påförs en skatt som, när överlåtelsen genomförs av en person som har sitt hemvist i en annan medlemsstat, är högre än den skatt som vid samma slags transaktion skulle ha påförts kapitalvinst som realiserats av en person med hemvist i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

Rättegångskostnader

62 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artikel 56 EG skall tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken kapitalvinst på en överlåtelse av en fast egendom belägen i en medlemsstat, i förevarande fall Portugal, påförs en skatt som, när överlåtelsen genomförs av en person som har sitt hemvist i en annan medlemsstat, är högre än den skatt som vid samma slags transaktion skulle ha påförts kapitalvinst som realiserats av en person med hemvist i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

Underskrifter